

Με αναφορές στις πιέσεις που δέχεται το Πατριαρχείο το μήνυμα Ιεροσολύμων για το Πάσχα

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Στις δυσκολίες που περνά το τελευταίο διάστημα το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων εξαιτίας της πίεσης που ασκείται από ακραίες εξτρεμιστικές ομάδες αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στο μήνυμά του για το Πάσχα ο Προκαθήμενος της Σιωνίτιδος Εκκλησίας κ.κ. Θεόφιλος.

Όπως τονίζει ο Μακαριώτατος, η Εκκλησία των Ιεροσολύμων μπορεί να

δοκιμάζεται από τις επιθέσεις που δέχεται ωστόσο: “μή συνθλιβομένη, αγωνίζεται ἐν ἀνδρείᾳ, συμποία καὶ ἐνότητι ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς χριστιανικῆς ὀντότητος καὶ τοῦ ποιμνίου αὐτῆς εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν καὶ ὑποδέχεται τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητάς ὡς ἴδιον αὐτῆς ποῖμνιον κατὰ τὴν προσκυνηματικὴν θεωρίαν αὐτῶν καὶ ἀπευθύνει εἰς αὐτούς καὶ τὸ εὐσεβές ποῖμνιον αὐτῆς ὅπου γῆς τὸν Πασχάλιον χαιρετισμόν, «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος».

Αναλυτικά το μήνυμα του Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

«Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς,

οἶδα γάρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε·

οὐκ ἔστιν ὧδε, ἡγέρθη γάρ καθὼς εἶπεν,

ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔκειτο», **(Ματθ. 28, 5-6).**

Διὰ τῶν παραμυθητικῶν λόγων τούτων ἐνεψύχωσε τὰς Μυροφόρους γυναῖκας «ὁ ἄγγελος, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἀποκυλίσας τὸν λίθον τοῦ μνημείου», εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε ἐνταφιασθῇ ὁ ἐσταυρωμένος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Ναζωραῖος. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, «αἱ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν κερνώσαι», ἔμειναν ἔκπληκτοι καὶ ἔντρομοι ἐκ τῆς θέας τοῦ κενοῦ τάφου, διὰ τοῦτο καὶ ἐνεθάρρυνεν αὐτὰς ὁ ἄγγελος διὰ τῆς ὁψεως αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ λόγου: «μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς». ἔχων «τὴν εἰδέαν αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴν καὶ χιόνα», ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ μνήματος καὶ προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις: «οἶδα ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε, ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε». «Οὐκ ἐπαισχύνεται δέ καλῶν τοῦτον ἐσταυρωμένον, διότι τοῦτο τὸ κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν», κατὰ τὸν ἱερόν Χρυσόστομον.

Ὁ φαεσφόρος ἄγγελος ἀνήγγειλε τὸ ἀνήκουστον καὶ ἀδύνατον ἀνθρώποις. Ἀνήγγειλε ὅ, τι ἡδύνατο νὰ συμβῇ μόνον τῇ εὐδοκίᾳ, τῇ θελήσει καὶ τῇ δυνάμει τοῦ Θεοῦ. Ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐσταυρωμένος σαρκί, ταφεῖς, ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ συνανέστησε τὸ πρόσλημμα, παγγενῇ τὸν Ἀδὰμ, χειρί παντοδυναμῶ. Ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἐξηγεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «ὁ Θεὸς ἀναστάς τῶν θρόνων τῶν βασιλικῶν, εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς αὐτόν τὸν Ἄδην ἤλατο (ῥύμηνε, ἔσπευσε), καὶ ὁ διάβολος ἀντεπαρετάξατο οὐ Θεῷ γυμνῷ, ἀλλὰ Θεῷ ἀνθρωπίνῃ φύσει κρυπτομένῳ» καὶ βλέπομεν «θανάτῳ θάνατον λυόμενον καὶ κατάραν ἀφανιζομένην κατάρα καὶ δι’ ὧν ἴσχυσεν ὁ διάβολος διὰ τούτων καταλυομένην αὐτοῦ τὴν τυραννίδα». Ὅντως διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Σωτῆρος κατελύθη ἡ τυραννὶς τοῦ θανάτου. «Διὰ τοῦ σταυροῦ ἦλθε χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ». Ὁ Ἄδης «ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη», νομίσας ὅτι προσέλαβε κοινόν θνητόν. Διό ἐν τῇ πίστει καὶ δυνάμει τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀπόστολος τῶν ἔθνων ἐπαναφωνεῖ τὴν προφητικὴν πρόρρησιν: «κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος, ποῦ σου θάνατε τό νῖκος, ποῦ σου θάνατε τό

κέντρον;» (Α΄ Κορ. 15, 54-55).

Πεῖραν τῆς Ἀναστάσεως ἔλαβον αἱ Μυροφόροι γυναῖκες οὐχί μόνον ἐκ τῆς θέας τοῦ κενοῦ μνημείου καί τοῦ ἀγγέλου καί τοῦ ἀκούσματος τῶν λόγων αὐτοῦ, ἀλλά καί ἐκ τῆς θέας Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου Ἀναστάντος, «ὁ Ὅποιος ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων χαίρετε καί μή φοβεῖσθε καί ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τήν Γαλιλαίαν κάκεῖ με ὁψονται», (Ματθ. 28, 9-10). Ὅντως ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας πολλάς παρέδειξε τάς ἐμφανείας Αὐτοῦ ὁ Κύριος, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «ὅτι ὁ Κύριος ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα, ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς, ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσι» (Α΄ Κορ. 15, 5-7), ὁμιλῶν αὐτοῖς, βεβαιῶν αὐτούς περὶ τοῦ ἐσταυρωμένου καί ἀναστημένου σώματος Αὐτοῦ, λαμβάνων καί ἐσθίων ἐνώπιον αὐτῶν. Τέλος, δεχόμενος τήν προσκύνησιν τῶν ἑνδεκα εἰς τήν Γαλιλαίαν εἰς τό ὅρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς, ἐνετείλατο αὐτοῖς, «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη», (Ματθ. 28, 16-19).

Τήν ἐντολήν ταύτην ἐκπληροῦντες οἱ ἀπόστολοι, λαβόντες καί Πνεῦμα Ἅγιον, ἐκήρυξαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, «ὅπερ εἶδον ἰδίους ὄμμασι καί ὅπερ ἐψηλάφησαν ἰδίαις χερσί», ἐσαγήνευσαν τήν οἰκουμένην, ἀναδεικνυόμενοι οἱ δώδεκα στῦλοι τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἀκρογωνιαίου ὄντος Αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Τό ὑπό τοῦ Κυρίου «οἰκοδομηθέν» σῶμα, ἡ Ἐκκλησία, διὰ τήν ὁποίαν, ὡς προεῖπεν, «πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύσουσιν» (Ματθ. 16, 18), διὰ τῶν ἀποστόλων καί τῶν διαδόχων αὐτῶν, ἐπισκόπων καί ἱερέων, συνεχίζει ἀνά τούς αἰῶνας τό ἁγιαστικόν καί σωστικόν ἔργον Αὐτοῦ. Εἰς τήν σταυροαναστάσιμον πορείαν αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἡ Ἐκκλησία, ζωοποιουμένη ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ, ἐξ οὗ προῆλθε, μεταδίδει δύναμιν, ἐλπίδα καί χαράν πρὸς δημιουργίαν, οἰκοδομήν, ἀναψυχὴν καί ἀποκατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς στάκτης τῶν πολέμων, ἐπαναλαμβάνουσα τήν παραμυθητικὴν πρόσκλησιν τοῦ Χριστοῦ, «δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς», (Ματθ. 11, 28).

Ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, τεταγμένη, ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου, ἵνα διακονῇ ἐπὶ τῶν τόπων τῆς κατὰ σάρκα ἐμφανείας Αὐτοῦ, πιεζομένη ἰδίᾳ κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς ὑπὸ ἀκραίων ἐξτρεμιστικῶν καί ἐχθρικῶν αὐτῇ στοιχείων, ὅμως μὴ συνθλιβομένη, ἀγωνίζεται ἐν ἀνδρείᾳ, συμπνοίᾳ καί ἐνόητι ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς χριστιανικῆς ὀντότητος καί τοῦ ποιμνίου αὐτῆς εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί ὑποδέχεται τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητάς ὡς ἴδιον αὐτῆς ποίμνιον κατὰ τήν προσκυνηματικὴν θεωρίαν αὐτῶν καί ἀπευθύνει εἰς αὐτούς καί τό εὐσεβές ποίμνιον αὐτῆς ὅπου γῆς τόν Πασχάλιον χαιρετισμόν, «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος».

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ ΠΑΣΧΑ 2022

Μετά Πατρικῶν εὐχῶν καί Πατριαρχικῶν εὐλογιῶν,

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων